

Aida (Giuseppe Verdi)

Personatges

Aida	Esclava etiop
Amneris	Filla del Faraó
Radamés	General egipci
Amonasro	Rei d'Etiòpia i pare d'Aida
Ramfis	Gran sacerdot del déu Amon
Faraó	Rei d'Egipte

On passa l'acció

A Memfis i Tebes, a l'antic Egipte,
en una època indeterminada,
entre les dinasties XIX i XX de l'Imperi Nou (1320-1200 a. C.)

Resum argumental

Acte primer

Al Palau de Memfis,
el gran sacerdot Ramfis informa el guerrer Radamés
que Egipte serà envaïda per l'exèrcit etiop.
La deessa Isis haurà d'assenyalar
qui capitanejarà les forces egípcies per combatre l'atac.
Radamés desitja posar-se al capdavant de les tropes egípcies
i també aconseguir l'amor d'Aida, esclava etiop,
de qui està enamorat.

Entra aleshores Amneris, filla del faraó, enamorada de Radamés.
El guerrer es mostra absent, fins que l'entrada d'Aida
acapara tota la seva atenció.
Els dos amants temen que Amneris descobreixi el seu amor.
En aquell moment apareix el faraó
i reclama la presència d'un missatger,
el qual confirma la invasió etiop,
capitanejada pel rei Amonasro.
És el pare d'Aida, però només ella ho sap.

El rei proclama que Isis ha designat Radamés
per dur l'exèrcit egipci a la victòria.
Tothom desitja un triomf rotund per al guerrer.

Aida s'ha quedat sola i encara que en un primer moment també desitja la victòria de Radamés, s'adona que això implicaria la destrucció del seu poble. Amb el cor dividit per aquests sentiments contradictoris, demana clemència als déus.

Al temple de Vulcà, una sacerdotessa invoca Ftah perquè Radamés surti victoriós de la batalla. Enmig de balls i de pregàries, el rei torna a demanar al guerrer que derroti l'exèrcit enemic.

Acte segon

A la seva cambra i envoltada de les esclaves, Amneris es prepara per rebre Radamés, que torna victoriós de la batalla en contra dels etiòps.

Fingint amistat i pietat per Aida, la fa acostar per oferir-li consol per la derrota del seu poble. De fet vol comprovar quins són els sentiments de l'esclava envers Radamés, i per això li diu que ha mort a la batalla.

Aida queda trasbalsada i Amneris veu confirmada la seva sospita: Aida està enamorada de Radamés. Aleshores li explica que Radamés no és mort, i que l'havia enganyada perquè mostrés els seus sentiments. Aprofita l'ocasió per humiliar-la, fent-li veure la seva condició d'esclava en contraposició a la d'ella, filla d'un faraó. I li diu que l'obligarà a contemplar la desfilada de la victòria sobre el seu poble.

En una esplanada de Tebes el poble aclama Radamés. Aquest arriba dalt del seu carro al capdavant de l'exèrcit egipci, seguit de centenars de presoners etiòps, que seran condemnats a ser esclaus. Entre ells hi ha Amonasro, el seu rei, pare d'Aida. Ella s'hi apropa d'amagat, però ell li demana que no el comprometi revelant la seva identitat reial.

Radamés demana al faraó que alliberi tots els presoners, creient que el monarca etiop ha mort.
El faraó hi accedeix, contra la voluntat del sacerdot Ramfis, amb la condició que els etiops es quedin en terres egípcies. Finalment, anuncia que cedeix la mà de la seva filla Amneris a Radamés.
La notícia és rebuda amb consternació per Aida i Radamés i com un gran triomf per Amneris.

Acte tercer

Un indret a la vora del riu Nil, de nit.
Amneris i el gran sacerdot Ramfis es dirigeixen al temple d'Isis per oferir sacrificis, abans de les noces amb Radamés.

A l'exterior, i sola, Aida evoca la seva pàtria llunyana i perduda. Amonasro, el seu pare, s'hi acosta per convèncer-la que sedueixi Radamés per tal que li reveli els plans de guerra dels egipcis contra Etiòpia. Vol saber quina zona de la frontera no està vigilada per poder escapar amb els etiops.

Amonasro s'amaga quan arriba Radamés.
Aquest promet a Aida que aconseguirà que el faraó els permeti casar-se. Però la jove pensa que el millor per ells és fugir d'Egipte a través dels camins no ocupats per l'exèrcit. Radamés li revela aleshores quins són aquests camins i Amonasro, que ha escoltat la conversa, surt del seu amagatall i agraeix al guerrer aquesta informació.

Amneris, que en aquell moment surt del temple amb Ramfis, és testimoni de la traïció de Radamés.
El guerrer, assumint tota la responsabilitat, ordena a Aida i Amonasro que fugin.

Acte quart

Se celebra el judici contra Radamés per traïció.

Amonasro ha mort durant la fugida

i Amneris li proposa un tracte al guerrer:

si renuncia a Aida, ella intercedirà pel seu perdó.

Però Radamés prefereix morir abans de renunciar a l'amor d'Aida.

Radamés, finalment, és condemnat a mort per traïció.

Serà enterrat viu a una sala sota el temple de Vulcà.

Allí es retrobarà amb Aida,

que ha preferit tornar per morir al costat del seu estimat.



Els textos de Lectura Fàcil segueixen les directrius internacionals de l'IFLA (International Federation of Library Associations and Institutions) quant al llenguatge, el contingut i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.